Lian domon pasante, per unu okulo
Mi ekvidis panteron kun guf' por kunulo.
La pantero englutis ja ĉion gluteblan,
Al la gufo lasante nenion manĝeblan.
La festeno finiĝis : al la guf' li permesis
La kuleron emposi ; li mem ne forgesis
La tranĉilon enpaki virinan en mufon
Kaj per tio li ankaŭ distranĉis la —— !

En tiu momento la Falsa Kelonio malpacience interrompis ŝin :—

" Por kio utilas " li diris " ke vi eldiru tiajn versaĉojn, ne dume klarigante ilin ? Ĝi estas ja la plej konfuziga lingvaĵo kiun iam en la vivo mi aŭskultis."

" Jes " konsente diris la Grifo " ankaŭ mi opinias ke estos bone ne plu daŭrigi tiun deklamaĵon." Ankaŭ Alicio tre ĝoje konsentis.

" Ĉu vi volas ke ni tradancu la duan parton de la Omara Danco ? " proponis la Grifo " aŭ ĉu vi eble preferus ke la Falsa Kelonio kantu al vi ? "

" Ho, mi certe preferus la kanton, se la Falsa Kelonio komplezos." Alicio respondis tiel fervore ke la Grifo diris, ofendite :

" H'm ! Pri gustoj ne utilas diskuti." " Do, se agrable al vi, karulo, vi kantu por ŝi ' *Kelonia Supo.*' "

La Falsa Kelonio ekĝemis profunde, kaj kantis per voĉo iafoje plorsufokita :

Supo alloga de verda kolor'
Preta je la sepa hor' !
De la vespero la ĉefa glor' !
Supo vespera, bela vi Sup' !
Supo vespera, bela vi Sup' !
Su-upo ve-espera, Su-upo ve-espera
Bela, ho bela vi Sup' !

Ho, bela Supo ! pli bona ol truf',
Ol supo el bovida huf' !
Ĉion fordonus mi por suf—
—iĉe da vi, ho bela vi Sup' !
—iĉe da vi, ho, bela vi Sup' !
Su-upo ve-espera, Su-upo ve-espera !
Bela, ho bela vi Sup' !
—VI SUP' !

" Denove la horon " ekkriis la Grifo. Sed kiam la Falsa Kelonio nur komencis rekanti ĝin, de iu malproksima loko aŭdiĝis laŭta ekkrio :—

" *La proceso komenciĝas !* "

" Vi rapidu do " kriis la Grifo al Alicio, kaj preninte ŝin per la mano, ĝi rapidis for, ne atendante la finon de la ĥoro.

Pri—kio—oni—pro—cesas ? " Alicio dum la kurado demandis spiregante ; sed la Grifo nur kuris pli rapide. Dume sekvis ilin—pli kaj pli mallaŭte—la voĉo de la Falsa Kelonio finanta per tre melankoliaj tonoj la rekantaĵon :

Su-upo ve-espera ! Supo ve-espera !
Bela, ho bela vi Sup' !